

"הלביבה שהתגלגלה"

עיבדה תלמה אליגון

היו היו לפני שנים
הרחק הרחק מכאן
אמא, אבא וילד קטן.

יום אחד לכבוד החנוכה
טיגנה אמא לביבה מתוקה.
והנה-הפנתה את הראש לדקה
והלביבה המתוקה בבת אחת
הופ הופ, גיל גול,
היא רצה לה בגלגול.
וצחקה צחקה, לביבת החנוכה
שקפצה

ראה זאת הילד,
ספק כפיים, שינס מות
ורץ לתפוס את הלביבו
אבל הלביבה השובבה
היתה כבר על הגבעה.
הופ הופ, גיל גול,
היא רצה לה בגלגול.
וצחקה צחקה, לביבת החנוכה,
שלביבה אחת קפצה מן המחבת.

ראה אותה כלב,
כשכש בזנב, נבח הב הב,
ורץ לטעום מן הלביבה המתוקה.
אבל הלביבה המתוקה,
התרחקה התרחקה.
הופ הופ, גיל גול,
התרחקה בגלגול.

ראה אותה אז החתול,
מתח גופו, עיגל זנבו,
ורץ לתפוס את הלביבה,
הלביבה המתוקה,
שבבת אחת קפצה מן המחבת.
הופ הופ, גיל גול,
התגלגלה וצחקה על החתול.
אז הארנב, שהיה מאוד רעב,
עמד לו בפינה, וחיכה.
למי? ללביבה המתוקה.

הופ הופ, גיל גול, הגיע הלביבה בגילגול.
הוא קרא לה בלחש: "לביבה חמודה".

"מה אמרת?" שאלה,
"לא שמעתי אותך".
הוא לחש ולחש,
היא התקרבה והתקרבה,
ואז-בלע הארנב את הלביבה
הלביבה המתוקה,
שאמא טיגנה לכבוד החנוכה.
וזה היה כל כך טעים,

עד היום הוא מחכה שם בפינה.
אולי במקרה תגיע לשם
עוד לביבה מתוקה,
לביבת חנוכה,
שקפצה מן המחבת בבת אח

